

3) Skal kommissionsforordningens artikel 13, stk. 4, fortolkes således, at de i spørgsmål 1 nævnte kriterier, hvorefter den, der etablerer sig på en landbrugsbedrift, anses for driftsleder, kan præciseres eller defineres nærmere i national ret, eller indeholder denne artikel kun hjemmel til at definere etableringstidspunktet?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 368, s. 15).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 1. december 2011 — TVI Televisão Independente SA mod Fazenda Pública

(Sag C-618/11)

(2012/C 49/26)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TVI Televisão Independente SA

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielle spørgsmål

1) Er CIVA's artikel 16, stk. 1, som fortolket i den appellerede dom (hvorefter visningsafgiften for kommercielle reklamer er forbundet med leveringen af reklameydelse og derfor skal medregnes i en tjenesteydelses momsgrundlag), forenelig med bestemmelsen i artikel 11, del A, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EF (¹) (nu artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 (²)) og navnlig med begrebet »den modværdi, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager eller vil modtage af køberen, aftageren eller tredjemand for de pågældende transaktioner«?

2) Er CIVA's artikel 16, stk. 6, litra c), som fortolket i den appellerede dom (hvorefter visningsafgiften for kommercielle reklamer ikke udgør et beløb betalt i modtageren af tjenesteydelsens navn og for dennes regning, selv om den bogføres tredjemands interimskonti og er rettet til offentlige organer, og derfor medregnes i momsgrundlaget), forenelig med bestemmelsen i artikel 11, del A, stk. 3, litra c), i direktiv 77/388/EF [nu artikel 79, litra c) i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006] og navnlig med begrebet

»beløb, som en afgiftspligtig person modtager fra køber eller aftager som tilbagebetaling af omkostninger afholdt i disses navn og for disses regning, og som i hans bogholderi godskrives en interimskonto«?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

(²) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal du travail de Bruxelles (Belgien) den 30. november 2011 — Patricia Dumont de Chassart mod Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

(Sag C-619/11)

(2012/C 49/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Patricia Dumont de Chassart

Sagsøgt: Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Præjudicielt spørgsmål

Tilsidesætter artikel 79, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (¹), de almindelige principper om lighed og forbud mod forskelsbehandling, således som de er defineret i artikel 14 i konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, i givet fald sammenholdt med artikel 17, 39 og/eller 43 i den konsoliderede udgave af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, når den fortolkes således, at den kun tillader den afdøde forælder at være omfattet af reglerne om sidestilling af forsikrings eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed som omhandlet i artikel 72 i forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, hvilket følgelig indebærer, at artikel 56a, stk. 1, i lovene om børnetilskud, der blev samordnet den 19. december 1939 udelukker, at den efterlevende forælder — uanset vedkommendes nationalitet, forudsat at vedkommende er statsborger i en medlemsstat, eller forudsat at vedkommende er

omfattet af det personelle anvendelsesområde for forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1939 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet — som har arbejdet i et andet land i Den Europæiske Union i den tolv måneders periode, der er omhandlet i artikel 56a, stk. 1, i lovene om børnetilskud, der blev samordnet den 19. december 1939, har mulighed for at bevise, at han har opfyldt betingelsen om, at han i sin egenskab af berettiget person som omhandlet i artikel 51, stk. 3, nr. 1), i lovene om børnetilskud, der blev samordnet den 19. december 1939, har kunnet gøre krav på seks måneders børnetilskud i løbet af de tolv måneder, som gik forud for dødsfaldet, mens det er tilladt for den efterlevende forælder — uanset om vedkommende er belgisk statsborger eller statsborger i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union — som udelukkende har arbejdet i Belgien i den tolv månedersperiode, der er omhandlet i artikel 56a, stk. 1, i lovene om børnetilskud, der blev samordnet den 19. december 1939, i givet fald fordi den pågældende aldrig har forladt Belgien, at føre et sådant bevis?

(¹) EFT L 1971 II, s. 366.

Appel iværksat den 8. december 2011 af Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. september 2011 i sag T-298/09, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ved dikigoroi N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves.
- Domstolen skal udøve sin fulde prøvelsesret og annullere GD EAC's beslutning om at vælge appellanten, der har afgivet bud som svar på en åben udbudsprocedure EAC/01/2008 vedrørende eksterne tjenesteydelser for undervisningsprogrammer (ESP-ISEP) (EUT 2008/S 158-212752), del 1 »IS udvikling og vedligeholdelse« og del 2 »IS undersøgelser, test, erhvervsuddannelse og støtte«, som den anden kontrahent i rækkefølgen, meddelt appellanten ved to særskilte skrivelser, dateret den 12. maj 2009 og påstanden om erstatning i henhold til artikel 225, 235 og 288, EF (nu artikel 256, 268 og 340, TEUF) for de tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure, for et beløb på 9 544 480 EUR (3 945 040 EUR for del 1 og 5 599 440 EUR for del 2).

— Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten med henblik på afgørelse.

— Kommissionen tilpligtes at betale appellants advokatudgifter og øvrige omkostninger afholdt i forbindelse med denne appel, herunder omkostninger afholdt i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Appellanten har gjort et enkelt anbringende gældende til støtte for appellen nemlig fejlagtig fortolkning af finansforordningens (¹) artikel 100, stk. 2, og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 149, stk. 2.
- 2) Appellanten har nedlagt påstand om ophævelse af dommen i sag T-298/09, idet Kommissionen ikke inden for den fastsatte frist har efterkommet finansforordningens artikel 100, stk. 2, og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 149, stk. 2, hvilket er et grundlæggende proceduremæssigt krav. Endvidere kan de begrænsede oplysninger, som blev fremsendt for sent til appellanten, på ingen måde betragtes som tilstrækkelige og som en opfyldelse af begrundelsesforpligtelsen i henhold til finansforordningens artikel 100, stk. 2, idet disse oplysninger ikke gav nogen begrundelse eller berettigelse for vurderingen og ikke indeholder nogen oplysning om de kvaliteter og relative fordele, der kendetegner den tilbudsgiver, der blev placeret bedre i rækkefølgen.

(¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 12. december 2011 — TVI Televisão Independente, SA. mod Fazenda Pública

(Sag C-637/11)

(2012/C 49/29)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TVI Televisão Independente, SA.

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er CIVA's artikel 16, stk. 1, [lov om merværdiafgift] som fortolket i den appellerede dom (hvorefter *visningsafgiften* for kommercielle reklamer er forbundet med leveringen af reklameydelser og derfor skal medregnes i en tjenesteydelses momsgrundlag), forenelig med bestemmelsen i artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EF (¹) (nu artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF (²) af 28.11.2006) og navnlig med begrebet »den modværdi, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager eller vil modtage for de pågældende transaktioner«?